

מ"ת 29220/05/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד מ ה

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 29220-05-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ה(עציר)
תיק חיצוני: 203773/2017

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
המשיב מ ה (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש, ביום 15/5/17, כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות כלפי אשתו, שעניינן תקיפת בת זוג על פי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, איומים על פי סעיף 192 לחוק וחבלה במזיד ברכב, על פי סעיף 413 לחוק.

על פי כתב האישום, מדובר בבני זוג הנשואים 20 שנה הורים לארבעה ילדים, המתגוררים בכפר טובא.

ביום 11/5/17 בסמוך לשעה 14.00 בקשה המתלוננת לנסוע לעבודה ברכב הסובארו, המצוי על פי כתב האישום בבעלותה, ואולם המשיב אמר למתלוננת שתסע בהסעה כי הוא רוצה לקחת את הרכב.

המתלוננת לא הסכימה, כי למשיב אין רשיון נהיגה, ועלתה לרכב. בתגובה איים המשיב על המתלוננת, בכך שנטל לידיו קרש עץ, ישב מאחורי הרכב וחסם את נסיעתה של המתלוננת כאומר לפגוע בה, תוך שהוא אומר לה: "אם תניעי אני אשבור את הרכב" בכוונה להפחידה.

המתלוננת ירדה לפיכך מהרכב, ועלתה חזרה לבית, ואז תקף אותה המשיב בכך שדחף אותה בשתי ידיו. המתלוננת הזעיקה את המשטרה והמשיב עזב את המקום.

כשהגיעה המשטרה לבית, חזר המשיב, להחל לקלל את המתלוננת ולצעוק עליה בנוכחות השוטרים. המשיב אף ניסה להתקרב למתלוננת, ואולם השוטרים חצצו בין השניים.

בהמשך, המשיב ירד אל חניית הבית, נטל קרש בנייה, והחל להכות בו על שמשות הרכב, כך ששבר את השמשה

הקדמית וכן חלון שמאלי אחורי, אף קרע את חולצתו תוך צעקות, עד אשר נעצר בידי השוטרים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

3. באשר לראיות לכאורה, ב"כ המשיב אישר כי אמנם מתקיימות ראיות בתיק החקירה המבססות חלק מהנטען בכתב האישום, ואולם הצביע על חולשה ראייתית בכמה נקודות, אשר יש בה, לדידו, להשפיע על שיקולים הנוגעים לעילת המעצר. בעניין זה טען הסניגור, כי הרכב שאת שמשותיו שבר המשיב, הינו רכבו שלו (בניגוד לנטען בכתב האישום), שם נאמר כי הרכב שייך למתלוננת, וכי חומרת העבירה של היזק במזיד לרכב איננה גבוהה, בהשלכה לכך שמדובר ברכבו. באשר לאיומים, הפנה הסניגור לכך שמדובר באיומים מתונים לטעמו, המתמצים בכך שהמשיב איים לפגוע ברכב, ובכך בלבד. ככל הנוגע לעבירת התקיפה, הפנה הסניגור לחומר הראיות וטען כי קיימת חולשה בעניין זה. הסניגור הפנה להודעה שנגבתה מאישה בשם עיישה פחל, שמסרה למשטרה ביום 14.5.17 בין היתר, כי המתלוננת היא זו ש"שולטת בבית" וכי ביום האירוע היתה גב' פחל עדה לכך שהמתלוננת סטרה למשיב בפניו עד שהוא נפל על הרצפה, וכי לא היה זה הוא שהיכה את המתלוננת, כי אם להפך.

בנוסף נטען, כי גם בגרסתה של המתלוננת עצמה קיים חוסר עקביות באשר לאופן שבו לכאורה דחף אותה ותקף אותה המשיב.

4. עיינתי בחומר החקירה בשים לב לטענות האמורות, ומצאתי כי מתקיים בהן בסיס ראייתי מספק לבסס עילת מעצר. עבירת האלימות הפיזית שעניינה תקיפה סתם, המיוחסת למשיב בשל דחיפתה של אשתו, איננה היסוד הבלעדי והעיקרי שעליו מסתמכת הבקשה למעצר עד תום ההליכים. התנהגותו האלימה של המשיב כלפי המתלוננת ביום האירוע, מתבטאת בחומרתה לאו דווקא בשל אותה דחיפה המיוחסת למשיב, אלא מתוך כל המתואר בכתב האישום, ולפיכך אין נפקות מרכזית לתשובה שתינתן לשאלה אם יש או אין ספק אם דחף המשיב את אשתו, אם לאו.

דו"חות השוטרים שהגיעו לטפל במקום שנקראו על ידי המתלוננת ובאו, תיארו את תמונת המצב כפי שנגלה לעינם.

לדוגמא, עיון בהודעה שנגבתה מהשוטר זיד חאלדי מלמד כי אותו שוטר הגיע יחד עם צוות לביתה של המתלוננת, ומצא את בני הזוג, המשיב ואשתו, יושבים בסלון מרוחקים זה מזה. המשיב היה, לדברי השוטר חאלדי, עצבני מאוד, קילל בערבית, יצא מהבית "להתאוורר" ובהיותו בחוץ, תפס לפתע קרש, וניפץ את שמשותיו של הרכב. ילדיהם של בני הזוג החלו לבכות, המתלוננת צעקה, וכל זה כאמור בנוכחות שוטרים שהגיעו לאחר שכבר התרחש לכאורה אירוע האלימות הראשוני המתואר בכתב האישום, שבו מנע המשיב מאשתו להשתמש ברכב באיומים.

5. באשר למתואר בראשית כתב האישום, גם חלק זה מבוסס ראייתי. המתלוננת, בהודעה שעל פניה

אינה נגועה בסימנים של הגזמה או הפללת שווא, מסרה כי המשיב מנע ממנה להשתמש ברכב אשר היא קנתה, ישב מאחורי הרכב ובידו קרש גדול, וכשיצאה בלית ברירה מהרכב, דחף אותה בידיו (הודעת המתלוננת מיום 13.5.17 ש' 27).

המתלוננת המשיכה והעידה כי המשיב גידף אותה, האשים אותה בהאשמות קשות וגסות, התפרע, ואולם אז ביקשה אישה בשם עיישה שהיתה במקום, לא לערב את המשטרה.

כוונת המתלוננת הינה לאותה אישה, עיישה פאחל, שלהודעתה הפנה הסניגור בטענתו, כי מתקיימת חולשה ראייתית.

עיינתי בהודעתה של הגב' פאחל. אכן קיימת גרסה באותה הודעה שבה מתוארת המתלוננת כמי שנקטה אלימות נגד המשיב. גרסה זו תישקל בבוא היום בניהול התיק העיקרי, ואולם בשלב זה בו נשקלות הראיות במבחן של סיכויים להרשעה, לא ראיתי שיש משקל מכריע לגרסתה של הגב' פאחל, וזאת גם כי המתלוננת תיארה את הגב' פאחל כמי שהתערבה מגמתית למנוע את התערבות המשטרה, וגם לנוכח ההתנהגות האלימה שלגביה אין מחלוקת, ושנעשתה בחלקה לעיני שוטרים, אשר בה בלבד יש די כדי להקים בסיס ראייתי לעבירות שמהן עולה עילת מעצר.

לסיכום עניין זה, מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לביסוס עבירות כתב האישום, ללא חולשה מיוחדת.

6. באשר לעילת המעצר, מדובר בעבירות אלימות במשפחה המקימות, כידוע, עילת מעצר מתוקף חוק. אתייחס בקצרה לטענת הסניגור, לפיה עבירת היזק במזיד לרכב לא מקימה עילת מעצר בשל הטענה כי המשיב הוא בעליו של הרכב שאת שמשותיו ניפץ. אין בידי לקבל טענה זו. ראשית, ואף על פי שאין זה העיקר, אציין כי מתוך חומר הראיות עולה שהרכב נקנה ביוזמת המתלוננת, ומכל מקום, מדובר בזוג נשוי שלגביהם חלה שותפות ברכוש. כך או אחרת, שאלת הבעלות על הרכב איננה השאלה הרלוונטית בבואנו לשקול התנהגות נתונה, במונחים של מסוכנותו של המבצע. מי "שבהתקף עצבים" מנפץ שמשות רכב בביתו עם קרש בניין, לעיני שוטרים, ולאחר שנראה כי שיא האירוע כבר חלף, מלמד על עצמו כי הוא חסר שליטה וכי נשקפת ממנו מסוכנות. עבירת היזק במזיד לרכוש, או במקרה זה, היזק במזיד לרכב, הנעשית בפרץ אלים, איננה עבירת רכוש בלבד, ועיקרה הוא היסוד האלים והמסקנות המחייבות לגבי מסוכנות המבצע.

7. למשיב עבר פלילי גם מהעת האחרונה. גיליון הרשעותיו הקודמות, רובו ככולו, מונה הרשעות חוזרות ונשנות בעבירות אלימות במשפחה. לאחרונה נשפט בחודש מאי 2014 למאסר בפועל ממושך של 16 חודשים, בגין עבירות דומות מאוד, שנעברו בנסיבות דומות מאוד.

התייחסות מטעם גורמי הרווחה המצויה בתיק החקירה, ציינה כי בין בני הזוג שוררים יחסים מעורערים, וכי על יחסיהם מצילה התמכרות ממושכת של המשיב לאלכוהול. גם העבירה הנוכחית בוצעה, על פי העולה מראיות

התיק, כשהמשיב היה בגילופין. בהודעתה של המתלוננת ניכרת אמביוולנטיות, בעוד שמחד פנתה לעזרת המשטרה ומסרה בצורה מתונה את קורות האירוע, ומראאידך נמנעה מהכפשתו באופן בוטה. בין היתר אמרה, כי המשיב "לא ממש תוקף אותה, אלא רק דוחף אותה כשהוא שיכור" (הודעתה מיום 11.5.17 ש' 29). המתלוננת מסרה, כי בעבר, לשם שלום בית, ביקשה למתן את התלונות נגד המשיב, ואולם משחזר לסורו ולנוכח שגרה של שתייה לשוכרה, השפלות, קללות, ובמקרה זה פרץ אלים, פנתה הפעם שוב לסיוע משטרה.

מצטיירת תמונה מדאיגה לפיה המשיב ממשיך, כפי שעשה בעבר, להגביל את תנועת המתלוננת, להטיל עליה מורא לאיים ולתקוף. עולה מסוכנות ברורה ושגרתית מהתיאור האמור.

נגד המשיב עומד ותלוי מאסר מותנה של שנה, בגין אותו תיק אחרון אליו התייחסתי לעיל ת"פ 28928-03-14.

בנסיבות אלה, מקימות העבירות הנוכחיות עילת מעצר מובהקת.

חלופת מעצר.

8. במעמד הדיון בבקשה, לא הוצעה מטעמו של המשיב כל הצעה לחלופת מעצר קונקרטית, וכל שנאמר היה, כי אחיו, המתגורר בכפר טובא מוכן לקבל את המשיב לביתו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי קיימת אופציה שתהלוך את מסוכנותו של המשיב, אף לא מצאתי טעם להורות על בדיקה באמצעות תסקיר מעצר.

אני מורה לפיכך, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ואולם, אם תוצע הצעה קונקרטית, תיערך בדיקה של כל חלופה שתוצע בהקדם האפשרי, אף אשקול להעבירה לבדיקת שרות המבחן.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ז, 22 מאי 2017, במעמד הנוכחים.